

Arrest

**nr. 54 970 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 10 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. RUELENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Nepalese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 2 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 30 september 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.12.2009 werd ingediend door :

S. P.I, B. (...)

nationaliteit: Nepal

geboren te Parbat op 26.08.1978

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Betrokkene kan bijgevolg geen aanspraak maken op dit criterium.

Het feit dat betrokkene sinds september 2009 in België verblijft, duurzame sociale bindingen heeft, prima geïntegreerd is, les Nederlands gevolgd heeft en daarvan attesten voorlegt, Belgische vrienden en kennissen heeft, getuigenverklaringen voorlegt, als vrijwilliger bij de organisatie @alliance werkt en werkwilgig is kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de duurzame lokale verankering van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Betrokkene haalt tevens nog aan dat hij valt onder de vernietigde instructies van 19.07.2009 op basis van 'andere prangende humanitaire redenen'. Die zijn echter niet gespecificeerd en er wordt evenmin bewijs van voor gelegd.

Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs voor te leggen.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (met name de ernstige psychische problemen): de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfs-machtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Deze elementen zullen bijgevolg voorwerp uitmaken van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter die betrokkene reeds indiende.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 02.12.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009. De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (de bewering dat betrokkene niet kan terugkeren naar Nepal, de verwijzing naar rapporten van Amnesty International in verband met de situatie in het land van herkomst, de verwijzing naar de algemene situatie in Nepal en de vermeende schending van artikel 8

EVRM) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag werd afgesloten op 05.09.2008 met de beslissing 'weigering vluchtelingenstatus – weigering vluchtelingenstatus' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België. .

De duur van de procedure – namelijk iets minder dan twee jaar – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van "art.14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur de materiële motiveringsplicht." In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van "art. 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsplicht."

2.1.1. De verzoekende partij stelt onder meer dat in de bestreden beslissing geen melding gemaakt wordt van de gehandtekening van de werkgever die de verzoekende partij zou willen aanstellen die ze voor het nemen van de bestreden beslissing ingediend heeft en dat zij foutief motiveert dat de verzoekende partij sedert september 2009 in België verblijft terwijl zij sedert september 2006 in het Rijk is. De verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan dat ze op 10 december 2009 aanvullende stukken heeft overgemaakt, waaronder de verklaring van de werkgever.

2.1.2. De verwerende partij stelt dat in casu met alle relevante gegevens van het administratief dossier rekening werd gehouden. De verwerende partij stelt dat de loutere vaststelling dat geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract werd voorgelegd afdoende is om te besluiten dat de verzoekende partij niet in aanmerking komt voor regularisatie op basis van criterium 2.8B van de instructies van 19 juli 2009.

2.1.3. In zoverre uit het verzoekschrift dient afgeleid te worden dat de verzoekende partij eveneens de schending van de formele motiveringsplicht aanvoert, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat tegelijk de schending van de formele én de materiële motiveringsplicht aanvoeren niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de betrokkene onmogelijk uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Omgekeerd betekent dit dan ook dat wanneer uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, de verzoekende partij van een schending van de formele motiveringsplicht geen schade heeft ondervonden (RvS 19 september 2001, nr. 98 937).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101 624). Dit vergt een onderzoek van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhaken van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voor-

handen te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;

- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever voor de beoordeling van de gegrondheidsdelementen geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Het staat de verwerende partij vrij om binnen haar ruime discretionaire bevoegdheid (RvS 31 januari 2001, nr. 92 888), die zij put uit artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, objectieve criteria te bepalen op grond waarvan zij een machtiging tot verblijf toekent. Zoals hiervoor gesteld dienen de gehanteerde criteria objectief te zijn, daar een ruime discretionaire bevoegdheid echter niet betekent dat de verwerende partij willekeur mag hanteren. Bovendien moet de verwerende partij bij het nemen van een beslissing steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Daar de verzoekende partij haar aanvraag indiende op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en niet enkel en alleen op grond van criterium 2.8.B van de instructies van 19 juli 2009, diende de verwerende partij alle stukken die de verzoekende partij ingediend heeft te beoordelen in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

In casu diende de verzoekende partij op 2 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij stelt duidelijk dat ze zich beroept op artikel 9bis van de Vreemdelingenwet om haar illegale situatie te regulariseren. Ze haalt verschillende elementen ten gronde aan en concludeert dat er aldus voldoende redenen zijn om toepassing te maken van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. In het *“typeformulier Regularisatie-aanvraag”* kruist de verzoekende partij aan dat ze aan andere *“prangende humanitaire situaties”* meent te voldoen. Op 11 december 2009 vult ze haar aanvraag aan met een verklaring van arbeidsonderbreking opgesteld door dokter O., een attest van werkbereidheid van de VDAB en een ‘werkbefORTE’. Zoals de verzoekende partij terecht stelt blijkt uit de bestreden beslissing niet dat deze elementen betrokken werden in de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Zoals reeds eerder aangehaald kan in casu uit de bestreden beslissing niet afgeleid worden of de verwerende partij de aanvullende stukken, met name een verklaring van arbeidsonderbreking opgesteld door dokter O., een attest van werkbereidheid van de VDAB en een ‘werkbefORTE’, die op 11 december 2009 ingediend werden, betrokken heeft bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Uit de verklaring van arbeidsonderbreking blijkt dat de verzoekende partij van 29 oktober 2009 tot en met 31 december 2009 wegens ziekte geen arbeid kon verrichten. In de brief van 10 december 2009 geeft de verzoekende partij te kennen: *“Het arbeidscontract zelf zal later nog aan het dossier worden toegevoegd en geraakt om administratieve redenen allicht niet in orde voor 15.12.2009.”* Het kan in casu niet uitgesloten worden dat de verklaring van arbeidsonderbreking wegens ziekte te maken heeft met elementen relevant voor de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf gegrond op artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en geen uitstaans heeft met elementen kenbaar gemaakt in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit stuk zou de reden kunnen zijn waarom de verzoekende partij geen arbeidscontract neerlegde. Het komt de Raad niet toe zich hierover uit te spreken in de plaats van de verwerende partij. In elk geval kan in de bestreden beslissing niet teruggevonden worden waarom deze verklaring al dan niet werd aanvaard en of met deze verklaring rekening wordt gehouden. Voorts merkt de verzoekende partij terecht op dat zij sedert 2006 in het Rijk verblijft en niet slechts sedert september 2009. De verzoekende partij voert terecht de schending van de motiveringsplicht aan. Dit onderdeel van het middel is gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 september 2010, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN